

Bilag**Nogle af udvalgets spørgsmål til justitsministeren og dennes svar herpå***Spørgsmål nr. 3:*

»Udvalget anmoder om ministerens kommentar til Advokatrådets høringssvar af 13. december 1995.«

Svar:

Det fremgår af den nævnte udtalelse, at Advokatrådet ikke har bemærkninger til, at straffelovens § 163 ændres som foreslået.

Advokatrådet kan – som den eneste af de hørte myndigheder og organisationer m.v. – derimod ikke anbefale den foreslåede ændring af retsplejelovens § 781.

Ved forslaget om ændring af § 781 bliver det muligt at foretage telefonflytning og teleoplysning i sager om hackerkriminalitet, selv om strafferammen er mindre end 6 år, der er det normale kriminalitetskrav ved disse indgreb. Endvidere foreslås § 781 ændret, således at det bliver muligt at foretage teleoplysning i sager om tyveri af telefontid.

Advokatrådet anfører bl.a., at der ikke foreligger den fornødne dokumentation for nødvendigheden af en udvidelse af undtagelserne fra kriminalitetskravet på 6 år.

Det er rådets opfattelse, at spørgsmålet om en eventuel ændring af retsplejelovens § 781 bør overvejes i det udvalgsarbejde om datakriminalitet, som det er hensigten at iværksætte.

Baggrunden for forslaget om at give mulighed for at foretage telefonoplysning og teleoplysning i sager om hackerkriminalitet er nærmere beskrevet i de almindelige bemærkninger til lovforslaget punkt 4.3. Som det bl.a. fremgår heraf, kan Justitsministeriet tilslutte sig, at der generelt bør sættes snævre grænser for politiets indgreb i meddelelshemmeligheden.

Det er imidlertid Justitsministeriets opfattelse, at udviklingen siden 1985 – hvor Folketinget senest drøftede spørgsmålet om indgreb i meddelelshemmeligheden over for hackerkriminalitet – har vist behov for at ændre dette efterforskningsmiddel over for kriminalitet, der begås ad elektronisk vej, og hvor mere

traditionelle efterforskningsmetoder derfor ikke er anvendelige. Hackerkriminalitet begås således typisk ved, at gerningsmanden fra sin egen pc og gennem et modem kobler sig på det offentlige telefonnet eller eventuelt et datanet og derfra gennem forurettedes modem eller en tilsvarende »indgang« skaffer sig adgang til forurettedes datanet.

Det fremgår endvidere af bemærkningerne, at der kan være behov for at klarlægge den nærmere karakter af den strafbare handling, dvs. hvad den mistænkte foretager sig med hensyn til fremmede dataanlæg.

Med andre ord er det Justitsministeriets opfattelse, at der bør være mulighed for at efterforske en sådan ny form for kriminalitet, som hackerkriminalitet er, og som ofte ikke vil kunne opklares på anden måde end ved at give politiet adgang til at skaffe oplysninger fra de datanet m.v., som benyttes ved lovovertrædelser.

Justitsministeriet vil i øvrigt i de kommende år indhente og offentliggøre oplysninger fra politikredsene om anvendelsen af telefonaflytning og teleoplysning i sager om hackerkriminalitet og udfaldet af sådanne sager.

På lignende måde som hackerkriminalitet begås tyveri af telefontid ved hjælp af telefon eller anden telekommunikationstjeneste, hvor de traditionelle efterforskningsmetoder ikke er anvendelige.

Også i disse tilfælde er det Justitsministeriets opfattelse, at der bør være mulighed for at anvende efterforskning, som gør det muligt at opklare denne form for lovovertrædelser.

Spørgsmål nr. 4:

»Hvilke konsekvenser vil det efter ministerens opfattelse få for bevisbedømmelsen og dermed for muligheden for domfældelse, hvis en person, der mistænkes for overtrædelse af den foreslåede § 163 i straffeloven, hævder, at der efterfølgende er ændret i den elektroniske